

ᱚᱥᱤᱨ ᱤᱢᱤᱰ

Javānī main sāthī he jo iztirāb,

Nahīñ ko'ī us kā 'ilāj,

Magar ek aurat –

Khule jab nah muhj par vasīloñ kā bāb,

Mile jab nah ccāhat kā tāj,

To phir kyā karūñ maiñ?

Magar kyūñ sahārā hai ᱚᱥᱤᱨ kā?

Kih taskīñ ko jab ᱚᱥᱤᱨ le,

Merā dil ᱚᱥᱤᱨ meñ –

ᱚᱥᱤᱨ meñ taskīñ ko ᱚᱥᱤᱨ kiyā,

Taᱥavvur ke par jā mile,

Junūñ kī fīzā se –

Taᱥᱥᱥᱥ meñ ᱚᱥᱤᱨ kī dilccaspīyāñ

Nah is dil ke kām ā sakīñ,

Nah un se huvā kucch –

Vuh be nām, be rang sī garmīyāñ,

ᱚᱥᱤᱨ meñ ā'īñ, ga'īñ,

Nah āyā sakuñ hī –

Maiñ ab khel khelūñgā aisā ko'ī,

Kih dil meñ sakūñ ā base,

(Gunāhoñ meñ kyā hai!)

Maiñ dekhūñgā ab apnī quvvat se hī

Vuh manzar jo haiñ rāt ke,
Vuh nashshoñ ke jamghaṭ!

(Bayāz-e mīrājī)

10 November 1934